

РЕШЕНИЕ

№ 1123

гр. София, 23.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9758** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, чрез адвокат И. А., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, против Решение от 21.07.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 108-ми състав по НАХД № 20331/2019г., с което е отменено Наказателно постановление № К-040530/04.10.2019 г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна Дирекция „Контрол на пазара“, КЗП, с което на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 11, ал. 3 от ЗПК. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В съдебно заседание, касаторът редовно уведомен, не изпраща представител. С молба от 16.10.2020 г., депозирана от процесуалния представител на касатора от съда е поискано да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. Претендират се разноси в минимален размер.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, не изпраща представител. От същия е депозиран отговор по депозираната касационна жалба, с който от съда се иска да остави в сила решението на СРС, претендират се разноси, а именно 300.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, но неправилно.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че на 15.09.2017 г. и 27.02.2018 г., А. А. /кредитополучател/ и [фирма] /кредитор/ са сключили договори за кредит. На 19.05.2019 г., А. А. е получила покани за доброволно уреждане на задълженията си по договорите, тъй като те били едностранно прекратени, като бил даден 7-дневен срок за плащане на цялото задължение по всеки договор. В поканите всяко задължение било посочено като обща сума, без да бъдат посочени сумите за главница, лихва и други. На 27.05.2019 г., А. А. посетила офис на [фирма], където и били представени споразумения с дата 20.05.2019 г. за уреждане на двата дълга, в които дължимите суми били посочени общо, без да бъде посочен размерът на главницата и лихвата. А. А. е поискала да и бъдат дадени споразуменията, за да може същата да ги прегледа у дома си, но и било отказано. На 29.05.2019 г., съпругът и позвънил в дружеството и поискал да им бъдат дадени разбивки на сумите по дълговете на отделните компоненти, за да са наясно кои от тях са лихви, кои главници. Било му отказано. На 17.06.2019 г., А. А. подала жалба в КЗП. Във връзка с депозираната жалба, от контролния орган била извършена проверка в хода, на която било прието, че на 20.05.2019 г., [фирма] е извършило нарушение на чл. 11, ал. 3 от КЗП, тъй като потребителят А. е поискала информация относно компонентите на всеки дълг, но такава не и е била дадена. В тази връзка на [фирма] е съставен АУАН.

Въз основа на издадения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 11, ал. 3 от ЗПК.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила. Приел е, че наказателното постановление е издадено от компетентен административен орган, поради което същото и АУАН са издадени при спазване на изискванията на процесуалния закон и в изискуемата от закона форма. Въззивният съд, обаче е приел

е, че неправилно е посочена датата на извършеното нарушение, поради което е отменил обжалваното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на ответника и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което, е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

В качеството си на кредитор дружеството [фирма] е имало задължение да предостави на своя клиент при поискване, безвъзмездно и във всеки един момент на договора справка - извлечение по сметка под формата на погасителен план, която в съответствие с чл. 11, ал. 3, вр.ал. 1, т. 12 от ЗПК да онагледява хронологията на усвоените до момента суми по кредита, датите на тяхното усвояване, дължимите плащания, сроковете и условията за това, за всяка дължима вноска - главница, лихви, неустойки за изпълнение, включително и уговорени между страните допълнителни плащания, а така също и дати на погасяване на съответно дължимите суми.

Съгласно цитираната разпоредба, кредитополучателят дължи исканата информация при поискване. Изразът „по всяко време”, използван в цитираната разпоредба на закона, означава, че при поискване и веднага дружеството следва да може да изпълни поетото задължение да предоставя информация за състоянието на кредита в пълен обем. Потребителят е поискал информация за актуалния размер на кредита още на 20.05.2019 г., когато потребителката е посетила офиса на кредитора, находящ се на [улица]. Предоставената устно информация не е достатъчна, за да се приеме, че е налице онагледяване хронологията на усвоените суми в т.ч. дати на усвояване дължими плащания, т.е. не представлява предоставяне на информация в пълен обем, каквито са изискванията на закона.

Предвид изложеното се налага извод, че потребителят се е позовал на правото си, произтичащо от нормата на чл.11, ал.3, вр.ал.1, т.12 от специалния закон още на 20.05.2019г., предявявайки искане за предоставяне на определен обем информация, свързана с отпуснатия му кредит, което дружеството-жалбоподател е било длъжно да удовлетвори. Това не е извършено, поради което от страна на дружеството е осъществен състав на нарушението по чл. 11, ал. 3 от Закона за потребителите. Законосъобразно за констатираното нарушение на чл. 11, ал. 3, вр.ал. 1, т. 12 от ЗПК имуществената отговорност от търговското дружество е потърсена по реда на чл. 45, ал.1 Закона за потребителите.

Безспорно правилно е определена датата на извършеното нарушение, а именно 20.05.2019 г., който е моментът на представените на потребителката споразумения. Видно от доказателствата по делото още на същата дата, тя е поискала разбивка на съответните суми, която не е била представена от дружеството-кредитор. Това задължение на кредитора произтича именно от законовите норми в ЗПК.

В тази връзка и предвид установеното, решението на СРС следва да бъде отменено, а издаденото наказателно постановление потвърдено като правилно и законосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 21.07.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 108-ми състав по НАХД № 20331/2019г., с което е отменено Наказателно постановление № К-040530/04.10.2019 г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна Дирекция „Контрол на пазара“, КЗП, с което на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 11, ал. 3 от ЗПК, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-040530/04.10.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна Дирекция „Контрол на пазара“, КЗП, с което на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 11, ал. 3 от ЗПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: